

Universitas Ostraviensis
Facultas Philosophica



UNIVERSITAS
OSTRAVENSIS
Facultas Philosophica

STUDIA ROMANISTICA

Vol. 11, Num. 1 / 2011

STUDIA ROMANISTICA, VOL. 11, NUM. 1 / 2011
ISSN 1803-6406
ÍNDICE – TABLE DES MATIÈRES – INDICE

ARTÍCULOS Y ESTUDIOS – ARTICLES ET ÉTUDES – ARTICOLI E STUDI

Lingüística / Linguistique / Linguistica

Lubomír BARTOŠ
EN TORNO AL CONCEPTO DE JERGA11

Jana BRŇÁKOVÁ
EXPRESSION VERSUS LOCUTION :
À LA RECHERCHE D'UNE DISCRIMINATION19

Iva DEDKOVÁ
À PROPOS DE LA PRÉPOSITION SPATIALE « SUR »27

Zora JAČOVÁ
SVILUPPI TIPOLOGICI DELLA MORFOSINTASSI DELL'ITALIANO41

Jan LAZAR
TECHNIQUES ABRÉVIATIVES DU FRANÇAIS TCHATÉ57

Literatura / Littérature / Letteratura

Maksymilian DROZDOWICZ
RAFAEL BARRETT Y JOSEFINA PLÁ. DOS ESPAÑOLES EN RESCATE
DE LA MUJER PARAGUAYA67

Juan GARCÍA ÚNICA
ALÇA EL MENOR E ABAXA EL MAYOR: RETÓRICA Y ENUNCIACIÓN
FEUDAL DE LA ESCRITURA EN UN PASAJE
DEL *LIBRO DE ALEXANDRE* (CC. 783–801)79

Jan MLČOCH
REFLEXIÓN SOBRE LA IMAGEN DE EUROPA Y LA DE AMÉRICA
LATINA VISTAS A TRAVÉS DE LA MÚSICA EN *LOS PASOS PERDIDOS*
DE ALEJO CARPENTIER91

Krystyna MODRZEJEWSKA
LE JEU AVEC LE TEMPS-ESPACE DANS LE THÉÂTRE
DE SAMUEL BECKETT99

Traductología / Traductologie/ Traduttologia

Zuzana HONOVÁ
LA POSITION ACTUELLE DE L'INTERPRÈTE ASSERMENTÉ
EN RÉPUBLIQUE TCHÈQUE109

Zuzana RAKOVÁ LA TRADUCTION DU FRANÇAIS DANS LE CONTEXTE DE LA FRANCOPHILIE TCHÈQUE ENTRE 1870 ET 1914	119
---------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------	-----

RESEÑAS – COMPTES RENDUS – RECENSIONI

Neus BARCELÓ MUNAR Miroslav Valeš (2010), <i>Observaciones sociolingüísticas del español</i> , Saarbrücken: Lambert Academic Publishing. ISBN 978-8433-7268-8. 225 pp.	133
------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------	-----

Geoffroy Yrieix BLETTON Catherine Kerbrat-Orecchioni (dir.) (2010), <i>S'adresser à autrui. Les formes nominales d'adresse en français</i> , Éditions de l'Université de Savoie, Collection Langages, num. 8. ISBN 10 2-915797-64-1 ; ISBN 13 978-2-915797-64-0 ; ISSN 1952-0891. 380 pp.	134
----------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------	-----

Agata DRAUS Justyna Ziarkowska (2010), <i>Ucieczka do głębi. O surrealizmie w literaturze hiszpańskiej przed 1936</i> [Evasión hacia el fondo. Sobre el surrealismo en la literatura española anterior a 1936], Wrocław: Wydawnictwo Uniwersytetu Wrocławskiego. ISBN 978-83-229-3080-9. 338 pp.	135
-----------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------	-----

Jesús MEZA MORALES Martha Shiro, Paola Bentivoglio, Frances D. Erlich (comp.) (2009), <i>Haciendo discurso: Homenaje a Adriana Bolívar</i> , Caracas: Comisión de Postgrado. Humanidades y Educación. Universidad Central de Venezuela. ISBN 978-980-7283-01-09. 749 pp.	136
-----------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------	-----

Marcela POUČOVÁ Zuzana Malinovská (2010), <i>Puissances du romanesque. Regard extérieur sur quelques romans contemporains d'expression française</i> , Clermont-Ferrand : Presses Universitaires Blaise-Pascal, ISBN 978-84516-449-9. 182 pp.	138
--------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------	-----

Helena ZBUDILOVÁ Susanna Hartwig, Klaus Pörtl (eds.) (2008), <i>La voz de los dramaturgos. El teatro español y latinoamericano actual</i> , Tübingen: Max Niemeyer Verlag. ISBN 978-3-484-52922-9. 138 pp.	139
---------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------	-----

INFORMES – INFORMATIONS - INFORMAZIONI

José Luis BELLÓN AGUILERA, BOURDIEU Y LA LITERATURA ESPAÑOLA. Resumen de la comunicación de José Luis Bellón Aguilera, Universidad de Ostrava, XV ENCUENTRO INTERNACIONAL DE ROMANISTAS. ROMANÍSTICA CHECA EN EL CONTEXTO EUROPEO. Olomouc, República Checa, Universidad Palacký, 26–27 /11/2010.	145
---------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------	-----

Iva DEDKOVÁ, <i>XVIII^e CONGRÈS RANACLÈS</i> « PRATIQUES D'ACCOMPAGNEMENT(S) DES APPRENANTS EN PRÉSENTIEL ET À DISTANCE », Nancy, Université Nancy 2, 25–27 novembre 2010.	146
--------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------	-----

CRÓNICA – CRONIQUE – CRONACA

Bel anniversaire de la linguiste romane. Milena Srpová (*1951),
por Jan Šabršula149

NECROLOGÍAS – NÉCROLOGIES – NECROLOGIE

Disparition du professeur Aleksander Ablamowicz (1932 – 2011),
por Jitka Smičeková155

In memoriam Jiřina Smrčková (1922 – 2010),
por Jan Šabršula157

STUDIA ROMANISTICA, VOL. 11, NUM. 1 / 2011
ISSN 1803-6406

Résumé

Jazykověda/Lingüística/Linguistique/Linguistica

Lubomír Bartoš

EN TORNO AL CONCEPTO DE JERGA

Resumen. El artículo trata de definir la jerga y su delimitación con respecto a otros fenómenos que entran en competición con el concepto jerga, tales como el argot y las lenguas especiales. Una atención primordial la dedica el autor a la diferenciación entre la jerga y el argot utilizados ambos términos en plural debido a que se recubren esferas muy heterogéneas en dependencia de la concepción amplia y estrecha que se les aplica.

Abstract. Remarks on the Concept of “Jargon”. The article focuses on the definition of the concept of “jerga” (jargon) and on its delimitation in relation to other phenomena which compete with this concept, as do argot and special languages. The author pays special attention to the differentiation between jargon and argot which are often used as synonyms in plural in view of the fact that they cover very heterogeneous areas in connection with a broad or narrow interpretation according to the fact as both concepts are treated.

Résumé. Článek se zaměřuje na definici pojmu „jerga“ (žargon) a na jeho vymezení vzhledem k jiným jevům, které konkurují tomuto pojmu, jako jsou argot a speciální jazyky. Zvláštní pozornost věnuje autor diferenciaci mezi jerga a argotem, které jsou často užívány jako synonyma v plurálu vzhledem k tomu, že pokrývají velmi heterogenní oblasti v souvislosti s širokou nebo úzkou interpretací podle toho, jak jsou oba jevy pojednávány.

Jana Brňáková

EXPRESSION VERSUS LOCUTION : À LA RECHERCHE D'UNE DISCRIMINATION

Résumé. La catégorie des unités phraséologiques françaises, qui correspondent aux groupements de mots figés ayant une signification figurée, ne dispose pas d'une dénomination terminologique précise. Il existe plusieurs équivalents (« expression », « locution », etc.)

traités en terminologie linguistique comme synonymes sans distinction plus nette. Comme guide de distinction peut nous servir l'œuvre de G. Gross (*Les expressions figées en français*), dans laquelle l'auteur définit le terme de « locution » en tant que groupement de mots polylexical du type prépositive ou conjonctive qui facilite l'engendrement syntaxique de l'énoncé. Par conséquent le terme « expression » est réservé au groupement de mots dont les constituants ont perdu leurs significations au profit de l'ensemble et forme ainsi une « expression » inhérente à une langue particulière qui n'est pas en général traduisible mot-à-mot dans d'autres langues étrangères.

Abstract. "Expression" versus "locution": Towards terminological and conceptual distinction. The category of French phraseological units, which subsumes idioms or phrasemes, lacks a precise terminologically unified common term. There are several equivalents employed for the particular group such as "locution" or "expression" which, however, have been used in the field of linguistic terminology as synonymous regardless of their precise delimitation. An attempt at a more systematic approach has been made by G. Gross in his *Les expressions figées en français* where the term „locution“ denotes a multi-word idiomatic unit with the capacity of forming a prepositional or conjunction phrase. Such a unit, then, contributes to the syntactic make-up of the proposition. It follows that the concept „expression“ has been employed to refer to those phraseological units whose individual elements lost their original meaning. Consequently, these new units have been included among other standard phraseological units of the particular language and they do not find their full translation equivalents in other languages.

Résumé. Kategorie francouzských frazeologických jednotek, která odpovídá typu ustálených slovních obrátů s přeneseným významem, nemá terminologicky jasně vymezené pojmenování. Existuje několik ekvivalentů („expression“, „locution“, etc.), jež jsou i v odborné lingvistické terminologii používány jako synonymní bez hlubšího rozlišení. Vodítkem k systemizaci může být práce G. Grosse (*Les expressions figées en français*), v níž autor vymezuje termín „locution“ jako polylexikální ustálené slovní spojení např. předložkového nebo spojkového typu, které napomáhá syntaktickému uspořádání výpovědi. Používání pojmu „expression“ je tímto rezervováno pro jazykový výraz, jehož složky ztratily svůj původní význam ve prospěch celku a tvoří tak jazykový prostředek typický pro daný jazyk, který zpravidla není doslova přeložitelný do cizích jazyků.

Iva Dedková

À PROPOS DE LA PRÉPOSITION SPATIALE « SUR »

Résumé. Le présent article traite de différentes caractéristiques de la préposition française *sur* et s'oriente notamment vers la problématique de ses emplois spatiaux. L'auteur analyse les traits caractéristiques de la préposition spatiale *sur*, les prototypes qu'elle évoque, la (non-)symétrie du couple antonymique *sur/sous*, les dimensions spatiales de son régime, le rôle de la position du locuteur ou de l'énonciateur dans les relations spatiales exprimées par *sur*, la relation entre *sur* et certaines autres prépositions ainsi que ses équivalents tchèques *na* et *po*.

Abstract. On the Spatial Preposition SUR. The present article deals with the French preposition *sur* (*on, onto*). It examines principal characteristics of this polysemous preposition and focuses in particular on its spatial uses. The author analyses the characteristics of the spatial preposition *sur*, the prototypes which it evokes, the (a)symmetry of spatial relations marked by the prepositional antonyms *sur/sous*, the dimensions of the prepositional object of *sur*, the role of the speaker or the author of the idea in spatial relations expressed by *sur* and the relation between *sur* and a few chosen prepositions, including the equivalent Czech prepositions *na* and *po*.

Résumé. O předložce místní SUR. Článek pojednává o francouzské předložce *sur*. Zabývá se její obecnou charakteristikou a zaměřuje se především na problematiku místních významů, které vyjadřuje. Autorka analyzuje charakteristické rysy předložky místa *sur*, prototypy, které evokuje, (a)symetrické fungování antonymních předložek *sur/sous*, různé dimenze prostoru, se kterými se *sur* pojí, či úlohu „lokutora“ (mluvčího) a „enunciátora“ (autora myšlenky) v místních vztazích označovaných touto polysémní předložkou. Dále pak definuje vztah mezi předložkou *sur* a některými vybranými předložkami, včetně ekvivalentních českých předložek *na* a *po*.

Zora Jačová

SVILUPPI TIPOLOGICI DELLA MORFOSINTASSI DELL'ITALIANO

Riassunto. In diacronia abbiamo rilevato alcuni fenomeni significativi nel processo di europeizzazione della morfosintassi dell'italiano, caratterizzata per secoli da una struttura arcaizzante per effetto della codificazione normativa della lingua, attuata dall'umanista P. Bembo. Si è dato risalto al fattore esogeno, legato alla prima fase di internazionalizzazione dell'italiano nel Settecento; quindi, in sincronia, alla fase attuale, legata all'influsso dominante dell'inglese, basandoci soprattutto sugli studi di T. De Mauro e M. Dardano. Alla luce della coordinata metodologica "continuità – innovazione" gli sviluppi tipologici della morfosintassi dell'italiano sono stati messi in relazione con lo standard europeo (con particolare riferimento alle lingue romanze). Ispirandoci agli studi di P. Benincà e P. Ramat, abbiamo dimostrato, infine, l'interrelazione fra lo sviluppo tipologico della morfosintassi dell'italiano e il fattore endogeno, legato alla variazione della lingua e alla stratificazione dialettale nel Paese.

Abstract. Typological developments in Italian morphosyntax. This article shows in diachronic terms certain significant phenomena in the standardization of morphosyntactic structures in Italian. Over the centuries, these structures have preserved their archaic character as a result of the codification carried out by the Renaissance author P. Bembo. We have placed great emphasis on exogenous factors related to the the first phase of Italian internationalization in the 18th century, as well as, synchronically, to the current phase dominated by English, on the basis of the study by T. De Mauro and M. Dardano. In light of the methodological constant "continuance – innovations", we examined the typological evolution of Italian morphosyntax in relation to the European standard (especially to the Romance languages). Taking the study of P. Benincà and P. Ramat as a basis, we eventually confirmed a link between typological developments in Italian morphosyntax and endogenous factors connected with language variability and dialect stratification in the country.

Resumé. Z diachrónneho a synchrónneho pohľadu sme skúmali niektoré významné javy v typologickom vývoji talianskej morfosyntaxe. Proces zblížovania sa k európskemu štandardu sme dali do spojitosti s exogénnymi a endogénnymi faktormi, pôsobiacimi na vývoj talianskej morfosyntaxe, ktorá sa vyznačuje celkovou stabilitou.

Jan Lazar

TECHNIQUES ABRÉVIATIVES DU FRANÇAIS TCHATÉ

Résumé. Le présent article se concentre sur les nouvelles formes de la communication écrite, notamment sur la communication médiée par ordinateur. Nous focalisons notre attention sur les tchats francophones où nous avons étudié en détail les procédés abrégatifs. Après une courte présentation théorique nous offrons une typologie de ces procédés abrégatifs. Il faut ajouter que tous les procédés sont illustrés par des exemples concrets tirés de notre corpus.

Abstract. Abbreviating in French chats.The main topic of this article is the influence of new communicative media on the contemporary form of French. The article is focused on abbreviating of words used in French chats. After a short theoretic introduction the author presents the typology of abbreviating which is illustrated by concrete examples from his own corpus.

Resumé. Autor se ve svém článku zaměřil na jazyk mladých Francouzů užívaný na internetu. Zvláštní pozornost je pak věnována chatu, kde autor sledoval různé procesy, jež vedou ke krácení slov. Tyto procesy často nerespektují základní pravopisná pravidla francouzštiny a jejich hlavním cílem je co nejvíce zredukovat počet grafémů, avšak tak, aby slovo zůstalo jasně srozumitelné pro všechny komunikanty na chatu.

Maksymilian Drozdowicz

RAFAEL BARRETT Y JOSEFINA PLÁ. DOS ESPAÑOLES EN RESCATE DE LA MUJER PARAGUAYA

Resumen. Tradicionalmente, las mujeres paraguayas estaban confinadas a sus hogares, cumpliendo entre los guaraníes tribales las funciones de las cuidadoras del fuego y de las procreadoras, educadoras de hijos. Con el cambio de la mentalidad en la segunda mitad del siglo XX, la mujer en el Paraguay se siente perdida en el mundo machista y entre los esquemas patriarcales de la sociedad muy religiosa y tradicional. Los dos autores españoles en cuestión, Rafael Barrett y Josefina Plá, presentan dos perspectivas o puntos de vista sobre la cuestión femenina y dos corrientes literarias. Mientras el primero introduce en Paraguay los ideales dominantes de la “generación del 98”, la autora canario-paraguaya prefiere destacar los problemas de la emancipación y el descubrimiento de la sexualidad de la mujer-campesina contemporánea. En el presente artículo se explica cómo Rafael Barrett defendió a las mujeres de las injusticias del hombre, comparando su escritura con los ideales de Josefina Plá que va más lejos en su defensa de los derechos humanos, especialmente el derecho al amor, gracias y a través de la mujer paraguaya.

Abstract. Rafael Barrett and Josefina Plá. Two Spanish in rescue of the Paraguayan woman. Traditionally, Paraguayan women were confined to their homes, fulfilling their obligations in the Guaraní tribe as protectors of fire and procreators-educators of children. In second half of 20th century, because of cultural changes, Paraguayan women feel lost in the chauvinist and *machista* world, caught up in the patriarchal schemes of a religious and traditional society. Both Spanish authors of this article, Rafael Barrett and Josefina Plá, display two perspectives on the feminine question and two literary currents. While the first brings into Paraguay the dominant ideals of the Spanish *Generation of 98*, the Canarian-Paraguayan author prefer to emphasize the problems in relation to the emancipation and the discovery of the sexuality of the contemporary woman-farmer. The present article explains how Rafael Barrett defended the women against the injustices of the man, comparing its narrative with the ideals of Josefina Plá, who goes far beyond defending human rights, especially the right to love, thanks and through the Paraguayan woman.

Résumé. Paraguayské ženy, příslušnice kmene guaraní, byly tradicí svázány s domácností, kde se staraly o oheň a plnily funkci vychovatelek, zachovávajících rod. Se změnou mentality ve druhé polovině 20. století se paraguayská žena náhle cítí ztracena v *machistickém* světě a v prostředí patriarchální, náboženské a tradicionalistické společnosti. Španělští spisovatelé Rafael Barrett a Josefina Plá představují dva různé pohledy na ženskou otázku a zároveň dva rozdílné literární směry. Zatímco první autor přináší do Paraguaye ideály „generace 98“, kanársko-paraguayská autorka zdůrazňuje spíše problémy emancipace a objevení sexuality u dnešních venkovských žen. V článku se vysvětluje, jak Rafael Barrett bránil ženy před nespravedlností mužů, a je srovnáván jeho způsob vyjadřování s ideály Josefiny Plá, která jde v obraně lidských práv ještě dál, obzvláště proto, že hájí práva paraguayských žen na lásku.

Juan García Única

ALÇA EL MENOR E ABAXA EL MAYOR: RETÓRICA Y ENUNCIACIÓN FEUDAL DE LA ESCRITURA EN UN PASAJE DEL LIBRO DE ALEXANDRE (CC. 783–801)

Resumen. En este artículo se exponen algunas de las observaciones más interesantes acerca de la retórica que podemos encontrar en la literatura castellana del siglo XIII. Con ello pretendemos mostrar que, en la enunciación específicamente feudal de la escritura, no hay lugar para la moderna idea de un autor que expresa su verdad interior en un texto, ya que de lo que se trata es de glosar la Verdad externa que, objetivamente, se cree que Dios ya ha depositado en la Escritura y en la Naturaleza. La retórica se concibe como un instrumento ideado para distinguir la verdad de la mentira y, por lo tanto, es vista como un arma de doble filo. Lo ejemplificamos mediante el estudio de un pasaje del *Libro de Alexandre*, en el que un

uso magistral de una figura retórica, la *conciliatio*, se nos presenta como glosa correcta de los signos que Dios ha dejado escritos sobre el mundo

Abstract. *Alça el menor e abaxa el mayor. Rhetoric and feudal enunciation of writing in a passage of the Libro de Alexandre (cc. 783–801).* In this article will be exposed some of the most interesting observations on the art of rhetoric that can be found in the Castilian literature from the 13th century. The aim is to show that, within the specifically feudal enunciation of writing, there's no place for the modern idea of an author that express its inner truth in a text, because writing, according to the feudal enunciation, is to gloss the external Truth that, objectively, is supposed to be already placed by God on both, Scripture and Nature. Thus, rhetoric is conceived as an instrument to distinguish between truth and falsehood and, at the same time, it's seen as a double-edged sword. This will be exemplified by studying a passage from the *Libro de Alexandre*, in which a masterly use of a rhetorical figure, the *conciliatio*, is presented as a correct gloss of the signs that God has previously written over the World.

Résumé. Článek je souhrnem postřehů o rétorice, se kterou se setkáváme ve španělské literatuře 13. století. Retorika je chápána jako nástroj stvořený pro rozlišování pravdy a lži. Autor analyzuje použití řečnických figur v jedné pasáži díla *Libro de Alexandre* [Kniha o Alexandrovi].

Jan Mlčoch

REFLEXIÓN SOBRE LA IMAGEN DE EUROPA Y LA DE AMÉRICA LATINA VISTAS A TRAVÉS DE LA MÚSICA EN *LOS PASOS PERDIDOS* DE ALEJO CARPENTIER

Resumen: El artículo intenta explicar cómo percibía Alejo Carpentier la sociedad europea y la sociedad latinoamericana. Las opiniones se basan en las citas referentes a la música en la novela *Los pasos perdidos*. Por medio de ejemplos, el autor presenta la visión de Alejo Carpentier.

Abstract. *Reflection on the image of Europe and Latin America viewed through the music in the work Los Pasos Perdidos written by Alejo Carpentier.* The article explains how Alejo Carpentier perceived the European and the Latin American society. The opinions are based on the quotations referring to the music of the novel *Los pasos perdidos*. By presenting examples the author comes to a conclusion of the vision of Alejo Carpentier.

Résumé. Dílo kubánského spisovatele *Ztracené kroky*, které poprvé vyšlo v roce 1953, bylo již nesčetněkrát analyzováno. Autoři studií se zabývali řadou aspektů, které tento román k analýzám poskytuje. Stále však chybí komplexní studie, která by představila *Ztracené kroky* pouze a výhradně ve světle hudby. Tento článek byl pokusem o reflexi toho, jak Alejo Carpentier, prostřednictvím hudby, vnímá evropskou, potažmo západní společnost v protikladu ke společnosti jihoamerické.

Krystyna Modrzejewska

LE JEU AVEC LE TEMPS-ESPACE DANS LE THÉÂTRE DE SAMUEL BECKETT

Résumé. La réflexion sur le jeu temps-espace dans le théâtre de Samuel Beckett concerne quatre pièces : *En attendant Godot* (1952), *Fin de partie* (1956), *La dernière bande* (1959), *Oh les beaux jours* (1963). La relativisation du temps, sa manipulation ainsi que le manque de distinctions permettant d'identifier l'espace, de plus en plus limité, confirment l'originalité de l'œuvre beckettienne. L'image de la condition humaine au XX^e siècle comprend les éléments exactement programmés par l'auteur. La précision et la conséquence de Beckett et le manque projeté de logique en organisation du temps et de l'espace inspirent de nouvelles recherches.

Abstract. *The play with time and space in the Beckett's theatre.* The reflection concerning the play with time and space in Beckett's works is based on four of his plays, considered as the most important ones: *Waiting for Godot* (1952), *Endgame* (1956), *Krapp's Last Tape* (1959) and *Happy Days* (1963). The relativism of time, the way it is manipulated and the lack

of distinctive marks identifying the space prove the originality of Beckett's works. The pessimistic image of human condition in the twentieth century contains some elements thoroughly thought over by the author; moreover, his being bilingual completes their definition in the works excluding any accidentality. Beckett's precision and consequence as well as his "deliberate lack of logic" in time and space manipulation, makes his literary output one of these whose interpretation is equivocal, and which create new research perspectives.

Résumé. Úvahy na téma hra s časem a prostorem v divadelních hrách Samuela Becketta se opírají o čtyři autorova díla: *Čekání na Godota* (1952), *Konec hry* (1956), *Poslední páska* (1959) a *Šťastné dny* (1963). Aspekty, jako jsou relativizace času, manipulace s časem a také absence činitelů, umožňujících určit čím dál omezenější prostor, podtrhují originalitu Beckettova díla. Obraz tragického lidského osudu ve 20. století obsahuje prvky, které autor přesně promyslel a naplánoval. Tato Beckettova přesnost, důslednost a programová absence logiky při operování s časem a prostorem vybízí k dalšímu výzkumu.

Traductología / Traductologie / Traduttologia

Zuzana Honová

LA POSITION ACTUELLE DE L'INTERPRÈTE ASSERMENTÉ EN RÉPUBLIQUE TCHÈQUE

Résumé. L'interprétation assermentée est un type spécifique d'interprétation ce qui découle de la situation communicative spécifique dans laquelle elle se déroule et de sa position particulière prévue par la réglementation en vigueur de chaque système juridique. L'article définit le terme d'interprète assermenté et d'interprétation assermenté et s'occupe de sa position actuelle en République tchèque, surtout des problèmes concrets, tels que sa nomination, l'exercice de l'activité d'interprète, ses droits et obligations. En même temps, il cherche à comparer sa position avec la situation dans d'autres pays européens.

Abstract. The Actual Position of Sworn Interpreters in the Czech Republic. Sworn interpreting is a specific type of interpreting, which arises from its specific communication situation and its special position within the bounds of legal regulations of a particular legal system. The article defines the terms of sworn interpreter and sworn interpreting and treats of their actual position in the Czech Republic, in particular of the following issues – their appointment, pursuing a role in interpreting, and rights and duties connected with it. It also tries to compare their position with the situation in other European countries.

Résumé. Soudní tlumočení je specifickým typem tlumočení, což vyplývá z jeho specifické komunikační situace a jeho zvláštního postavení v rámci právní úpravy konkrétního právního systému. Článek vymezuje termín soudní tlumočení a soudní tlumočnická a věnuje se jeho současnému postavení v České republice, zejména konkrétním otázkám jeho jmenování, výkonu tlumočnické činnosti, práv a povinností s tím spojenými. Současně se snaží o srovnání jeho postavení se situací v jiných evropských zemích.

Zuzana Raková

LA TRADUCTION DU FRANÇAIS DANS LE CONTEXTE DE LA FRANCOPHILIE TCHÈQUE ENTRE 1870 ET 1914

Résumé. L'article a abordé la problématique de l'influence croissante de la traduction tchèque du français sur la création littéraire autochtone entre 1870 et 1914. L'étude a établi un lien entre le nombre croissant des traductions de la poésie, prose et drame français et l'orientation francophile de la société tchèque de l'époque, en rapport avec le développement des associations francophiles et avec les progrès de l'enseignement du français dans le système scolaire tchèque.

Abstrakt. The translation of french in the contexte of czech francophilie from 1870 to 1914. The paper described the growing influence of the Czech translation of French on Czech literary creation between 1870 and 1914. The study established a connection between the growing number of translation of French poetry, prose and drama, and Francophile orientation

of Czech society at the time, in connection with the development of francophile associations and the progress of French teaching in the Czech school system.

Résumé. Článek zachycuje rostoucí vliv překladů z francouzštiny na vývoj české literární tvorby v období 1870–1914. Pozornost je věnována hlavním překladatelským osobnostem daného období, Jaroslavu Vrchlickému a Hanuši Jelínkové, a souvislosti mezi rostoucím počtem překladů z francouzského jazyka a frankofilstvím tehdejší české společnosti.